

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 32Csp/96/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8119207740
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 11. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lenka Benčová
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2019:8119207740.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov sudkyňou JUDr. Lenkou Benčovou v spore žalobkyne P. Q., nar. XX.XX.XXXX, bytom S. X, XXX XX V., právne zastúpenej JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom, Sov. hrdinov 163/66, 089 01 Svidník, proti žalovanému PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., Pribinova 25, 824 96 Bratislava, IČO: 35 792 752, právne zastúpeného Advokátskou kanceláriou JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., Kubániho 16, 811 04 Bratislava, IČO: 47 233 516, o primerané finančné zadost'učinenie vo výške 763,60 eura takto

rozhodol:

- I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobkyňi sumu 700 eur do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.
- II. V prevyšujúcej časti žalobu z a m i e t a .
- III. Žalobkyňa m á n á r o k na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100 %, o ktorých výške bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobkyňa sa žalobou podanou na tunajšom súde dňa 24.04.2019 domáhala voči žalovanému zaplataenia primeraného finančného zadost'učinenia vo výške 763,60 eura a náhrady trov konania.
2. V žalobe uviedla, že v konaní vedenom na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 15Csp/57/2016 bola v konaní o uloženie povinnosti žalovanému zdržať sa použitia dohody o zrážkach zo mzdy ako žalobkyňa v postavení spotrebiteľa úspešná. Rozsudok bol potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 24Co/6/2018. Ako spotrebiteľ si uplatňuje satisfakciu za porušenie spotrebiteľských práv, keď svoje práva musela brániť v súdnom konaní podaním žaloby. Primerané finančné zadost'učinenie požaduje vo výške 763,60 eura, čo predstavuje 50% zo sumy 1 527,19 eura, čo je výška odmeny za poskytnutie úveru, ktorej uhradenia sa žalovaný od nej domáhal prostredníctvom nezákonných zrážok zo mzdy napriek tomu, že mal nárok iba na vrátenie poskytnutej istiny úveru.
3. Žalobkyňa ako dôkazy označila rozsudok Okresného súdu Prešov sp. zn. 15Csp/57/2016 a rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 24Co/6/2018.
4. Žalovaný so žalobou nesúhlasil a navrhol ju ako nedôvodnú zamietnuť. Namietal, že z podanej žaloby nevyplýva ani označenie práva spotrebiteľa, ktoré malo byť porušené a vo vzťahu ku ktorému (porušeniu) sa finančné zadost'učinenie uplatňuje. Poukázal na to, že žiadne ustanovenie újijného práva neupravovalo v roku 2005 a ani následne neprípustnosť alebo zákaz zrážok zo mzdy na základe dohody uzavretej medzi dodávateľom a dlžníkom.
5. Súd pojednal a rozhodol spor na pojednávaní konanom dňa 15.11.2019. Súd v zmysle § 180 CSP pojednával v neprítomnosti žalovaného a jeho právneho zástupcu, ktorý svoju neúčast' ospravedlnil, o odročenie pojednávania nežiadal. Právny zástupca žalobcu zotrval na podanej žalobe v celom rozsahu. Poukázal pritom na to, že žalobkyňa v súvislosti s predmetnou dohodou o zrážkach zo mzdy utrpela psychický stres, netušila, že takáto dohoda vôbec existuje a až z výplatnej pásky sa potom dozvedela o týchto zrážkach. Doma mali hádky kvôli týmto zrážkam. Zároveň uviedol, že po právoplatnosti rozsudku, ktorým bola žalovanému uložená povinnosť zdržať sa použitia dohody o zrážkach zo mzdy, žalovaný sa opätovne domáhal vykonávania zrážok zo mzdy žalobkyne, o čom súdu predložil list „Vykonanie zrážok

zo mzdy a z iných príjmov - Žiadosť“ zo dňa 10.12.2018 adresovanú spoločnosti Psycho D+D, s.r.o., mzdové oddelenie. Žalovaný sa domáha prostredníctvom zrážok zo mzdy zaplattenia 1 556 eura a teda žalobkyňa sa nedomáhala ani polovice tejto sumy.

6. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa so žalobou, rozsudkom Okresného súdu Prešov č. k. 15Csp/57/2016 - 104, rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 24Co/6/2018, vyjadrením žalovaného, žiadosťou o vykonanie zrážok zo mzdy zo dňa 10.12.2018 a na základe takto vykonaného dokazovania zistil tento skutkový stav veci:

7. Okresný súd Prešov rozsudkom č. k. 15Csp/57/2016 - 104 zo dňa 14.09.2017 uložil žalovanému povinnosť zdržať sa použitia Dohody o zrážkach zo mzdy (iných príjmov) dlžníka č. 8000008420 zo dňa 14.07.2005 k zmluve o revolvingovom úvere č. 8000008420 zo dňa 14.07.2005 uzavretej so žalobkyňou na výkon zrážok zo mzdy žalobkyne a priznal žalobkyni nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100 %.

8. Z odôvodnenia rozsudku okrem iného vyplýva, že žalobkyňa okrem podpisu Zmluvy o revolvingovom úvere podpísala v rovnaký deň na osobitnej listine aj Dohodu o zrážkach zo mzdy uzatvorenú v zmysle ust. § 551 OZ, podľa ktorej súhlasila, aby jej boli vykonávané zrážky zo mzdy, a to vo výške mesačnej splátky k v tom čase ešte neexistujúcemu, možnému dlhu v budúcnosti a zároveň súhlasila, že veriteľ je oprávnený túto dohodu predložiť zamestnávateľovi kedykoľvek v priebehu platnosti Zmluvy o úvere. Samotná Zmluva o úvere je typickou, štandardnou, formulárovou zmluvou spotrebiteľskou v zmysle definície v ust. § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka a tiež v zmysle „lex specialis“ zák. č. 258/2001 Z.z. Žaloba žalobkyne je nepochybne dôvodná, pretože žalovaný reálne plní realizáciu zabezpečovacieho prostriedku, čím dochádza a môže v budúcnosti dochádzať bez právneho dôvodu (akéhokoľvek súdneho alebo iného rozhodnutia) k zásahu do majetkovej sféry žalobkyne, pričom zamestnávateľ bude musieť rešpektovať uzatvorenú Dohodu o zrážkach zo mzdy a žalovaný sa tak môže na úkor žalobkyne bezdôvodne obohacovať. Uzatvorením Dohody o zrážkach zo mzdy je spotrebiteľ nútený kedykoľvek počas platnosti zmluvy strieť vykonávanie zrážok zo mzdy na úhradu pohľadávky veriteľa vyčíslenej zamestnávateľovi bez toho, aby dlžná suma bola podrobená súdnej kontrole a za existencie možnosti, že je veriteľom uplatňovaná na základe neprijateľných klauzúl a bez možnosti spotrebiteľa zamedziť vykonávaniu zrážok aj v rozsahu uplatnenom z neprijateľných zmluvných podmienok... V danom prípade Zmluva o spotrebiteľskom úvere skutočne nerešpektuje obligatórne náležitosti vyžadované v tom čase platnou právnou úpravou zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, kedy nie je pravdivou argumentácia žalovaného, že platná právna úprava v tom čase nevyžadovala ako obligatórnu náležitosť uvedenie ročnej úrokovej sadzby, nakoľko z ust. § 4 ods. 2 nepochybne vyplýva, že podľa písm. a) zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje najmä sumu, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, ak je to možné, treba uviesť aj súčet týchto platieb s upozornením na možnosť účtovania kompenzácie ušlých výnosov, ak veriteľ chce túto možnosť využiť. Zároveň v ust. § 4 ods. 5 sa uvádza, že od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v Zmluve o spotrebiteľskom úvere. S poukázaním na uvedené je nepochybné, že úrok bol podstatnou náležitosťou Zmluvy o spotrebiteľskom úvere aj v čase, kedy sporové strany zmluvu uzatvárali. Ďalej by bolo možné usudzovať, že zmluva uzavretá medzi stranami sporu dňa 14.07.2005 je absolútne neplatným právnym úkonom pre nezhodu prejavenej vôle zmluvných strán, keď Žiadosťou o poskytnutie úveru žalobkyňa požiadala o poskytnutie úveru vo výške 104 004 Sk a žalovaný ako veriteľ jej schválil úver vo výške 92 016 Sk, rovnako tak rozdiel je pri poskytnutí revolvingového úveru, ktorý si žalobkyňa zažiadala vo výške 69 336 Sk a bol schválený vo výške 61 344 Sk. V nadväznosti na to sú potom odlišné aj ďalšie zmluvné dojednania. V súlade s ust. § 44 ods. 2 OZ v prípade prijatia návrhu, ktorý obsahuje dodatky, výhrady, obmedzenia, alebo iné zmeny je uvedené odmietnutím návrhu a považuje sa za nový návrh. Následne z pohľadu súdu bolo potrebné uzavrieť zmluvu medzi stranami v súlade s prejavenu vôľou, tzn. že v prípade ak by žalobkyňa akceptovala zmeny návrhu bolo potrebné uzatvoriť písomnú zmluvu v zmysle v tom čase platnej právnej úpravy ZoSÚ s vymedzením zákonom vyžadovaných obligatórnych náležitostí. V opačnom prípade by zmluva nevznikla platne a veriteľ by mal právo na vydanie bezdôvodného obohatenia. Aj keď v danom prípade je Dohoda o zrážkach zo mzdy uzatvorená medzi zmluvnými stranami na osobitnom papieri, žalovaný nekonal s odbornou starostlivosťou, keď nedal priestor žalobkyni rozhodnúť sa, či takúto dohodu podpíše, alebo nepodpíše. Podpisom sa dobrovoľne podrobila vykonávaniu zrážok bez možnosti zabránenia ich vykonania a to napriek tomu, že sú veriteľom uplatňované na základe zmluvy, ktorá nebola uzavretá v súlade s v tom čase platnou právnou úpravou a žalovaný by mal nárok len na vyplatenie istiny. V konaní nebolo preukázané, že zmluvná podmienka - Dohoda o zrážkach zo mzdy bola dojednaná individuálne. Kvalifikačným kritériom pre záver, že nejde o individuálne vyjednanú zmluvnú podmienku je stav, keď zmluvné podmienky boli vopred pripravené a nebolo možné meniť ich obsah, čo je aj daný prípad a navyše, v danom prípade

nebol daný spotrebiteľovi priestor na oboznámenie sa s obsahom listín, ktoré bol nútený podpísať, pokiaľ mu mal byť poskytnutý úver.

9. Rozsudok súdu prvej inštancie v spojení s potvrdzujúcim rozsudkom Krajského súdu v Prešove nadobudol právoplatnosť dňa 04.09.2018.

10. Krajský súd v Prešove v rozsudku sp. zn. 24Co/6/2019 zo dňa 31.07.2018, ktorým potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie, okrem iného uviedol, že inštitút dohody o zrážkach zo mzdy je legitímnym zabezpečovacím prostriedkom, a ak neexistuje hoci len potenciálne riziko vymoženia nezákonného či inak nečestného plnenia, je tento inštitút prípustným prostriedkom, ktorý umožňuje s obídenním súdneho procesu siahnuť na majetok dlžníka. Ak však existuje čo i len hrozba vymoženia nečestného plnenia, je dôvod chrániť spotrebiteľa pred hroziacim rizikom. Hrozba vzniku ujmy postačuje z toho dôvodu, že o tom, či pohľadávka existuje a v akej výške nerozhoduje nestranná inštitúcia, ale spravidla podnikateľ a je značne problematické až nezistiteľné, kedy tento inštitút obchodník aktivuje. Je zrejme, že v danej veci má žalovaný nárok len na vrátenie súm zodpovedajúcich poskytnutým finančným prostriedkom. Pri vykonávaní zrážok zo mzdy na základe dohody o zrážkach zo mzdy však niet subjektu, ktorý by bol oprávnený kontrolovať a zabezpečiť, aby dlžníkovi boli zo mzdy zrazené peňažné prostriedky len vo výške, na ktorú má veriteľ reálne nárok a spotrebiteľovi - žalobcovi sa tak nedostáva právnej ochrany, ktorú jej zaručuje právna úprava zaoberajúca sa ochranou spotrebiteľov... Formulácia Dohody o zrážkach zo mzdy sa dostala objektívne do rozporu s požiadavkou na poctivý obchodný styk a čestnú obchodnú prax. Zákonodarcu priznal takémuto konaniu nielen rozpor s imperatívom dobrých mravov, ale priamo so zákonom. Nič nebráni judikovať dohodu ako neplatnú (§ 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka), hoci má základ v znení zákona. Aj iné právne úkony majú základ v zákone a môžu byť za určitých okolností vyhlásené za neplatné (kúpna zmluva, rozhodcovská doložka a iné). Pre záver súdu bolo relevantné, že sporná dohoda vzhľadom na jej osobitný význam bola vyhotovená z hľadiska podcenenia jej významu zo strany priemerného spotrebiteľa a umožňuje siahnuť spotrebiteľovi na majetok a vymôcť aj plnenia z poplatkov, ktoré sú neprijateľné.

11. Listom zo dňa 10.12.2018 spoločnosť ANACO s.r.o. v mene veriteľa PROFI CREDIT Slovakia s.r.o. vyzvala zamestnávateľa žalobkyne Psycho D+D s.r.o. o vykonávanie zrážok zo mzdy a iných príjmov na uspokojenie pohľadávky veriteľa vyplývajúcej zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 8000008420 v zmysle dohody o zrážkach zo mzdy vo výške 1 556,01 eura k 15.08.2017.

12. Podľa § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len „Zákon o ochrane spotrebiteľa“), každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách.

Podľa § 3 ods. 5 Zákona o ochrane spotrebiteľa, proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Združenie sa môže na súde proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania a aby odstránil protiprávny stav, a to aj vtedy, ak takéto konanie porušiteľa poškodzuje záujmy spotrebiteľov, ktoré nie sú len jednoduchým súhrnom záujmov jednotlivých spotrebiteľov poškodených porušením spotrebiteľských práv, ale ide o konanie porušiteľa uplatňované voči všetkým spotrebiteľom (ďalej len "kolektívne záujmy spotrebiteľov"). Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

Podľa § 4 Zákona o ochrane spotrebiteľa, predávajúci nesmie spotrebiteľovi

a) ukladať povinnosť bez právneho dôvodu,

b) upierať práva podľa § 3.

13. Na základe vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že žaloba je dôvodná pokiaľ ide o základ uplatneného nároku na priznanie finančného zadosťučinenia. Medzi stranami sporu nebolo sporné, že vzťah medzi žalobkyňou a žalovaným je vzťahom vyplývajúcim zo spotrebiteľskej zmluvy. Žalobkyňa pri uzatvorení a plnení zmluvy nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Žalovaný je obchodnou spoločnosťou, pričom jedným z predmetov jeho podnikania (činnosti) je poskytovanie úverov a pôžičiek nebankovým spôsobom z vlastných zdrojov. Z rozsudku Okresného súdu Prešov č. k. 15Csp/57/2016 - 104 vyplýva, že žalobkyňa ako spotrebiteľ a žalovaný ako veriteľ uzatvorili dňa 14.07.2005 zmluvu o revolvingovom úvere a súčasne dohodu o zrážkach zo mzdy dlžníka č. 8000008420. Okresný súd Prešov rozsudkom č. k. 15Csp/57/2016 -104 uložil žalovanému povinnosť zdržať sa použitia predmetnej Dohody o zrážkach zo mzdy (iných príjmov) dlžníka z dôvodu, že ide o neprijateľnú a teda neplatnú dohodu o zrážkach zo mzdy. V danom prípade súd vychádzal z odôvodnenia vyššie uvedených rozhodnutí, ktoré konštatovali porušenie právnych predpisov na ochranu spotrebiteľa.

Nebola dôvodná obrana žalovaného v tom zmysle, že v žalobe absentuje uvedenie akého porušenia sa mal žalovaný vo vzťahu k žalobkyni dopustiť, keďže žalobkyňa poukázala na rozsudok súdu, kde porušenie konkrétnych právnych predpisov konštatované bolo. Nie je pravdivé ani tvrdenie žalovaného o tom, že nedošlo k porušeniu ustanovení na ochranu spotrebiteľa, lebo bolo konštatované porušenie zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch (§ 4 - náležitosti spotrebiteľskej zmluvy) a tiež príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka na ochranu spotrebiteľa (§52 a nasl.).

14. Pokiaľ ide o tvrdenie, že žalobkyni nevznikla žiadna ujma, súd poukazuje na ust. § 3 ods. 5 veta posledná Zákona o ochrane spotrebiteľa, ktorého kvalifikačným znakom pre priznanie primeraného finančného zadosťučinenia nie je ujma. Postačuje, že spotrebiteľ úspešne uplatnil na súde porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej zákonom. Pre priznanie primeraného finančného zadosťučinenia je teda podstatné to, že k porušeniu práva došlo. Uvedená skutočnosť v danom prípade vyplýva z vyššie citovaných rozsudkov. Zákon nevyžaduje pre vznik tohto práva, aby spotrebiteľovi bola privedená nejaká ujma. Postačuje, ak k takémuto porušeniu práva alebo povinnosti dôjde.

15. O tom, že v danom prípade dohoda o zrážkach zo mzdy predstavuje neprijateľnú a teda neplatnú zmluvnú podmienku bolo právoplatne rozhodnuté rozsudkom č. k. 15Csp/ 57/2016 - 104 a preto nie je možné sa v tomto štádiu konania uvedenou námietkou zaoberať.

16. Pokiaľ ide o výšku priznaného primeraného finančného zadosťučinenia, súd poukazuje na to, že samotná povaha primeraného finančného zadosťučinenia neumožňuje jeho priame finančné vyčíslenie, keďže má vyjadrovať satisfakciu (v zmysle odškodnenia) za stav, keď sa spotrebiteľ musel obrátiť na súd a žiadať o ochranu svojich práv. V tomto smere súd poukazuje na rozsudok Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. 29Odo 652/2001, podľa ktorého, cit: „Právní praxe i právní teorie jsou zajedno v tom, že nárok na přiměřené zadosťučinění je nárokem, jímž se reparuje újma nemateriální povahy. Tento aspekt vyvěrá již z podstaty tohoto nároku, který se označuje jako zadosťučinění neboli satisfakce, aby se již v názvu zdůraznila jeho imateriální povaha.“

17. Zmyslom primeraného finančného zadosťučinenia je jednak satisfakčná funkcia, tá sa však týka len konkrétneho spotrebiteľa, ktorému je primerané finančné zadosťučinenie priznané v relatívnej podobe. Okrem toho má primerané finančné zadosťučinenie aj preventívnu funkciu, ktorá nie je o nič menej významná a ktorej úlohou je odradiť nečestných dodávateľov od používania neprijateľných zmluvných podmienok či používania zmlúv neobsahujúcich zákonom predpísané náležitosti. Napokon existuje tu sankčná funkcia primeraného finančného zadosťučinenia, ktorá má viesť k tomu, aby dodávatelia boli postihnutí aj v majetkovej sfére, keďže ako ukazuje už niekoľkoročná súdna prax, vyhlásenie zmluvných podmienok za neprijateľné a teda za neplatné, zákaz použitia sporných dohôd o zrážkach zo mzdy (iných príjmov), prípadne konštatovanie absencie požadovaných zákonných náležitostí v zmluvách so spotrebiteľmi (ide de facto o morálne odsúdenie), javí sa byť nedostatočným. Nemožno zabúdať na to, že bol to práve žalovaný, kto sa dopustil konania v rozpore so zákonom.

18. Keďže žalovaný preukázateľne porušil práva žalobkyne ako spotrebiteľa, súd považoval samotný nárok žalobkyne na primerané finančné zadosťučinenie za dôvodný, a preto žalobe vyhovel, avšak iba sčasti. V danom prípade súd považoval za spravodlivé priznať finančné zadosťučinenie vo výške 700 eur, ktoré je primerané povahe a rozsahu porušenia práv žalobkyne a ktoré zodpovedá svojmu účelu, teda poskytuje žalobkyni ako spotrebiteľovi primeranú satisfakciu a súčasne pôsobí dostatočne odradzujúco pre žalovaného, ktorého má „motivovať“ k tomu, aby sa v budúcnosti vyhol predkladaniu vadných zmlúv spotrebiteľom. Súd v danom prípade zohľadnil najmä tú skutočnosť, že žalovaný napriek tomu, že rozsudkom Krajského súdu v Prešove zo dňa 31.07.2018 bolo právoplatne potvrdené, že žalovaný sa má zdržať použitia Dohody o zrážkach zo mzdy, žalovaný listom zo dňa 10.12.2018 prostredníctvom poverenej spoločnosti sa domáhal cestou zamestnávateľa žalobkyne na základe neplatnej dohody o zrážkach zo mzdy vymožená sumy 1 556,01 eura. Teda žalovaný napriek právoplatnému rozhodnutiu súdu, o ktorom mal vedomosť, nerešpektoval predmetné rozhodnutie súdu a to v celom rozsahu ignoroval. V tomto prípade je teda na mieste tiež sankčná funkcia primeraného finančného zadosťučinenia. Z týchto dôvodov súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobkyni sumu 700 eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku a v prevyšujúcej časti žalobu zamietol.

19. Podľa čl. 3 ods. 1, 2 Civilného sporového poriadku, každé ustanovenie tohto zákona je potrebné vykladať v súlade s Ústavou Slovenskej republiky, verejným poriadkom, princípmi, na ktorých spočíva tento zákon, s medzinárodnoprávnymi záväzkami Slovenskej republiky, ktoré majú prednosť pred zákonom, judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva a Súdneho dvora Európskej únie, a to s trvalým zreteľom na hodnoty, ktoré sú nimi chránené. Výklad tohto zákona nesmie protirečiť tomu, čo je v jeho slovách a vetách jasné a nepochybné. Nikto sa však nesmie dovolávať slov a viet tohto zákona proti ich účelu a zmyslu podľa odseku 1.

Podľa čl. 4 ods. 2 Civilného sporového poriadku, ak takého ustanovenia niet, súd prejedná a rozhodne právnu vec podľa normy, ktorú by zvolil, ak by bol sám zákonodarcom, a to s prihliadnutím na princípy všeobecnej spravodlivosti a princípy, na ktorých spočíva tento zákon, tak, aby výsledkom bolo rozumné usporiadanie procesných vzťahov zohľadňujúce stav a poznatky právnej vedy a ustálenú rozhodovaciu prax najvyšších súdnych autorít.

Podľa § 255 ods. 1, 2 Civilného sporového poriadku, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

Podľa § 262 ods. 1, 2 Civilného sporového poriadku, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

20. Súd priznal žalobkyni náhradu trov konania v plnej výške napriek tomu, že jej nepriznal ňou požadovanú sumu primeraného finančného zadostučinenia a v prevyšujúcej časti žalobu zamietol. V danom prípade výška nároku závisela od úvahy súdu. Úvaha súdu sa týkala skutkových okolností, ktoré sú podstatné pre rozhodnutie o výške priznaného plnenia, nie čo do základu uplatneného nároku, ten bol daný. Základná sadzba tarifnej odmeny advokáta sa pritom vypočíta z výšky súdom priznaného plnenia (obdobne tiež rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 3Co 20/2017 zo dňa 05.05.2017). O výške náhrady trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku podľa § 262 ods. 2 Civilného sporového poriadku.

Poučenie:

P o u č e n i e: Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia písomne na Krajský súd v Prešove cestou tunajšieho súdu.

Z odvolania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a musí byť podpísané. Odvolanie musí ďalej obsahovať, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov tak, aby jeden zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov).